

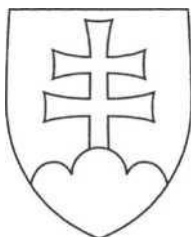
PO - U! SOI

2S/40/2014 - 48
8014200601

Došlo: - 3. 03, 2015

Podacie číslo "hf"

Priohyflisly: jVytajus; >

Toto rozhodnutie^debutilo právo-
platnosť dňa ... 18.11.2016
Krajský súd v Prešove
dňa ... 2.0.-12.-2016

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a sudkýň JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a JUDr. Moniky Tobiašovej, v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Beňo & partners advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Poprade, Námestie sv. Egídia č. 93, 058 01 Poprad, proti žalovanej Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústrednému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej zo dňa 13. februára 2014 č.: SK/0620/99/2013 na základe žaloby jednohlasne takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

Včas podanou žalobou sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia žalovanej uvedeného v úvodnej časti rozsudku v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 02. júla 2013 č.:

R/0155/07/13, ktoré žiadal zrušiť a vec vrátiť žalovanej na ďalšie konanie a priznať trovy konania.

Žalobu odôvodnil žalobca tým, že poukázal na prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, ako aj na dôvody odvolania a argumentoval tým, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné, vydané v rozpore s § 3 ods. 1 Správneho poriadku, ako aj v rozpore so zásadou legality, pretože žalovaná vec nesprávne právne posúdila a to tým, že použila na daný skutkový stav nesprávny právny predpis. Zároveň rozhodnutie žalovanej vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu, čím porušila žalovaná svoje povinnosti uvedené v § 3 ods. 4 Správneho poriadku v nadväznosti na § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Žalobca ďalej zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s ustanovením § 47 Správneho poriadku v nadväznosti na § 3 ods. 4 Správneho poriadku v čoho dôsledku je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Zároveň žalobca poukázal na to, že rozhodnutie žalovanej je v rozpore s § 5 Správneho poriadku, pretože podľa názoru žalobcu nie je daná právomoc žalovanej v danej veci konať a s konečnou platnosťou rozhodnúť.

Žalobca citoval ďalej ustanovenie § 2 ods. 1 písm. a), § 3 ods. 7 zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame, ako aj ustanovenie § 663 ods. 1 Obchodného zákonníka. Argumentoval tým, že email zo dňa 15.04.2013 bol zaslaný sťažovateľovi výhradne za účelom plnenia záväzkov zmluvných strán zo Zmluvy o spolupráci. Podľa jeho vlastných slov oboznamoval sťažovateľa o prebiehajúcej mediálnej kampani spoločnosti žalobcu vo vzťahu ku koncovým zákazníkom. Žalobca dôrazne odmietol, že by sa jednalo o reklamu, podľa jej legálnej definície v zákone č. 147/2001 Z.z. Podľa neho sa jednalo o upovedomenie obchodného partnera v zmysle § 663 Obchodného zákonníka, týkala sa výhradne pracovných podkladov - pomôcok v zmysle uvedeného ustanovenia. Podľa žalobcu je to len informácia nevyhnutná na plnenie účelu Zmluvy o spolupráci. V zmysle tohto nebol povinný žalobca disponovať osobitným súhlasom podľa § 3 ods. 7 Zákona o reklame. K argumentu žalovanej, že so spoločnosťou KupToHned.sk s.r.o. nemal uzatvorenú žiadnu Zmluvu o spolupráci uviedol, že spoločnosť KupToHned.sk, s.r.o. je jednak prevádzkovaná spoločnosťou Vlkomoto, s.r.o. a jednak sťažovateľom je v tomto prípade spoločnosť Vlkomoto, s.r.o., preto nebola podľa žalobcu potrebná osobitná zmluva aj s druhou spoločnosťou. Žalobca namieta nesprávnosť názoru žalovanej, že Zmluva o spolupráci nie je relevantným dokumentom na to, aby mohol žalobca zaslať sťažovateľovi mailovú komunikáciu s propagačnými materiálmi a návodom, ako ich použiť vo vzťahu k zákazníkom žalobcu. Žalobca tvrdí, že žalovaná svoj právny názor bližšie neodôvodnila a porušila tým zásadu materiálnej pravdy. Rozhodnutie nie je náležité a presvedčivo odôvodnené a preto je v tejto časti nepreskúmateľné. Keďže podľa žalobcu sa nejedná o reklamu v zmysle jej legálnej definície v zákone č. 147/2001 Z.z. žalovaná nie je vecne príslušným orgánom na konanie a rozhodnutie. Z týchto dôvodov preto žiada napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

K podanej žalobe sa písomným stanoviskom zo dňa 14.05.2014 vyjadrila žalovaná, ktorá navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a poukázala pritom v celom rozsahu na dôvody rozhodnutia.

Z administratívneho spisu predloženého žalovanou mal súd jednoznačne preukázané, že Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj dňa 02.07.2013 pod č.: R/0155/07/13 ako príslušný správny orgán podľa § 3 ods. 4, § 4 ods. 1 a 2 písm. g) zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v nadväznosti na § 10 písm. e) zákona

č. 147/2001 Z.z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj podľa § 46 Zákona o správnom konaní rozhodol tak, že účastníkovi konania Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok pre porušenie zákazu, v zmysle ktorého sa reklama nesmie šíriť elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu užívateľa, ktorý je príjemcom reklamy - podľa § 3 ods. 7 zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ku ktorému došlo tým, že účastník konania dňa 15.04.2013 zaslal zo svojej emailovej adresy ponuka@quatro.sk pisateľovi podnetu P0333/13 elektronickou poštou reklamu produktov svojho podnikania „Splátkový festival quatro jar 2013!...“ bez predchádzajúceho súhlasu pisateľa podnetu, ktorý bol príjemcom reklamy, zistené pri výkone kontroly dňa 22.04.2013 v prevádzkarni účastníka konania Consumer Finance Holding, a.s., Bernolákova, Poprad, a uložil mu podľa § 11 ods. 3 písm. c) zákona pokutu vo výške 1000 Eur.

Výrok rozhodnutia odôvodnil prvostupňový správny orgán tým, že dňa 22.04.2013 bola vykonaná kontrola prvostupňovým správnym orgánom a boli zistené porušenia, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Dňa 23.05.2013 bolo na základe výsledkov kontroly začaté proti žalobcovi správne konanie. Žalobca sa písomne vyjadril k začatému konaniu, pričom uviedol, že sťažovateľ je jeho obchodný partner v zmysle Zmluvy o spolupráci zo dňa 01.01.2001. Predmetný email bol zaslaný sťažovateľovi na základe Zmluvy o spolupráci na adresy, ktoré sťažovateľ uviedol za účelom elektronickej komunikácie medzi ním a žalobcom. Obsahom emailu bola informácia pre obchodného partnera, ktorá je nevyhnutná v zmysle Zmluvy o spolupráci, pretože nemôže byť v žiadnom prípade nevyžiadanou reklamou. Sťažovateľ ako obchodný partner žalobcu je povinný zaistiť propagáciu dobrého mena služieb poskytovaných žalobcom. Obsah emailu boli informácie určené výhradne pre obchodného partnera za účelom propagácie svojich finančných služieb určených pre zákazníkov svojich obchodných partnerov. Ak sťažovateľ nechcel, aby mu žalobca zasielal propagačné informácie, mohol Zmluvu o spolupráci vypovedať.

Podľa názoru prvostupňového správneho orgánu však tieto skutočnosti nezbavujú žalobcu zodpovednosti za zistený protiprávny stav. Ustanovenie § 3 ods. 7 zákona č. 147/2001 Z.z. výslovne zakazuje šírenie reklamy prostredníctvom niektorých v zákone uvedených nosičov informácií. Takéto šírenie povoľuje len vtedy, ak prijímateľ vopred výslovne dá súhlas šíriteľovi so zasielaním reklamy. Súhlas musí byť preukázateľný a jednoznačný, daný vopred pred zaslaním reklamy, čo príslušné ustanovenia Zmluvy o spolupráci nespĺňajú. Podľa správneho orgánu si žalobca zamieňa zasielanie informačných materiálov za účelom uzatvárania konkrétnych produktových zmlúv so zákazníkom, ktoré tvoria predmet zmluvy o spolupráci so šírením elektronickej reklamy. Žalobca teda zasielal pisateľovi podnetu elektronickou poštou reklamu produktov svojho podnikania s cieľom uplatniť ich na trhu v rozpore s ustanovením § 3 ods. 7 zákona č. 147/2001 Z.z., za čo mu prvostupňový správny orgán uložil pokutu v spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby. Prvostupňový správny orgán poukázal pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia na obsah ustanovení 8.3 a 8.4 Zmluvy o spolupráci, ako aj príslušných ustanovení zákona č. 147/2001 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 7, ako aj § 11 ods. 3 písm. c), § 1 ods. 4 Zákona o reklame, v zmysle ktorých ukladal účastníkovi konania pokutu.

O odvolaní žalobcu, ktoré obsahuje identické skutočnosti, ako sú uvádzané v žalobe rozhodla žalovaná ako odvolací orgán rozhodnutím, ktoré bolo napadnuté žalobou a ktoré je uvedené v úvodnej časti rozsudku tak, že odvolanie účastníka konania zamietol a napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Odvolací orgán pri preskúmaní

veci nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Aj podľa žalovanej žalobca porušil zákaz šíriť reklamu elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu užívateľa. V odvolaní žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Odvolací orgán nezdialal názor žalobcu, že predmetný email nebol reklamou a je zrejmé, že predmetom emailu boli reklamné informácie, nakoľko účastník konania v ňom prezentuje marketingové služby s priamym odkazom na svoju internetovú stránku.

Žalovaná pritom odkazuje na obsah definície reklamy uvedené v § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 147/2001 Z.z. a poukazuje na to, že zmluva o spolupráci bola uzatvorená len so spoločnosťou VLKOMOTO s.r.o. nie so spoločnosťou KupToHned.sk, s.r.o. a podľa jej názoru k zasielaniu akejkoľvek reklamy zo strany účastníka konania malo dôjsť až v prípade získania preukázateľného súhlasu týchto spotrebiteľov na zasielanie reklamy v elektronickej podobe. To, že je emailová adresa verejne prístupná na internete neznamena, že na ňu môže ktokoľvek posielat' reklamu elektronickou poštou. Na základe týchto skutočností odvolací orgán napadnuté rozhodnutie potvrdil a zároveň sa stotožnil aj s výrokom o určení výšky pokuty. Žalovaná pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia citovala jednotlivé body Zmluvy o spolupráci, konkrétne bod 5.1, 8.3 a 8.4, ako aj poukázala na to, že z príslušných ustanovení zákona o reklame, konkrétne § 3 ods. 7 a § 11 ods. 3 písm. c) a § 11 ods. 3 citovaného zákona vyplývajú skutočnosti, z ktorých prvostupňový správny orgán pri posudzovaní skutkového stavu, ako aj pri následnom ukladaní pokuty vychádzal.

Z vyššie uvedeného nepochybne vyplýva, že žalobca sa domáha preskúmania rozhodnutia žalovanej v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 244 ods. 1 upravuje, že v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 2, 3 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia O.s.p., pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o

rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 1 O.s.p.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame, reklama je predvedenie, prezentácia alebo iné oznámenie v každej podobe súvisiace s obchodnou, podnikateľskou alebo inou zárobkovou činnosťou s cieľom uplatniť produkty na trhu.

Podľa § 3 ods. 7 citovaného zákona, reklama sa nesmie šíriť automatickým, telefonickým, volacím systémom, telefaxom a elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu ich užívateľa, ktorý je príjemcom reklamy.

Podľa § 10 citovaného zákona, dozor nad dodržiavaním tohto zákona vykonávajú

- a) orgány úradnej kontroly potravín nad reklamou potravín podľa pôsobnosti vymedzenej v osobitnom predpise, 20)
- b) Štátny ústav pre kontrolu liečiv 21) nad reklamou liekov,
- c) Ústav štátnej kontroly veterinárnych biopreparátov a liečiv 21) nad reklamou veterinárnych liečiv,
- d) Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky a regionálne úrady verejného zdravotníctva 2 i a) nad reklamou kozmetických výrobkov, potravín na osobitné výživové účely vrátane dojčenských prípravkov a následných doplnkových prípravkov, výživových doplnkov a spotrebiteľsky balených minerálnych, pramenitých a pitných vôd,
- e) Národná banka Slovenska nad reklamou finančných služieb pre finančných spotrebiteľov, pričom postupuje podľa osobitného predpisu,
- f) Slovenská obchodná inšpekcia nad reklamou tabakových výrobkov a reklamou, nad ktorou podľa vecnej príslušnosti nevykonávajú dozor orgány uvedené v písmenách a) až d).

Z ustanovenia § 11 ods. 3 písm. c) Zákona o reklame vyplýva, že okrem opatrení podľa ods. 1 a 2 orgán dozoru uloží pokutu do 66 400 eur šíriteľovi reklamy za porušenie všeobecných požiadaviek na reklamu podľa § 3 ods. 1 okrem písmen b) a c), ods. 3 až 5 požiadaviek na reklamu niektorých produktov podľa § 5 až 7, § 8 ods. 4 a § 9 a držiteľovi rozhodnutia o registrácii lieku, ktorý je predmetom reklamy, za porušenie ustanovení § 8 ods. 11, 15, 16, 19 až 22 a 24.

Z ustanovenia § 663 Obchodného zákonníka vyplýva, že zastúpený je povinný odovzdať obchodnému zástupcovi všetky podklady a pomôcky potrebné na plnenie záväzku obchodného zástupcu.

Ako vyplýva zo Zmluvy o spolupráci uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Vlkomoto s.r.o. dňa 01.01.2011 z bodu 4.1, partner sa zaväzuje, že bude pre CFH (žalobcu) v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy vyvíjať činnosť smerujúcu k uzatváraniu produktových zmlúv, zastupovať CFH pri všetkých jednaniach s osobou, ktorá poskytuje pôžičky od CFH alebo ktorej už bola poskytnutá pôžička. Činnosti podľa tejto zmluvy sa zaväzuje partner vykonávať podľa pokynov CFH v súlade s jeho záujmami, ktoré musí partner poznať.

Podpisom tejto zmluvy CFH splnomocňuje partnera:

1. Aby zastupoval CFH pri rokovaníach so záujemcom o uzatvorenie produktovej zmluvy.
2. Aby uzatváral za a v mene CFH produktové zmluvy so zákazníkmi.
3. Aby v mene CFH splnil záväzky, ktoré vyplývajú z produktovej zmluvy medzi CFH a zákazníkom.

Partner prijíma plnomocenstvo obsiahnuté v tomto splnomocňovacom ustanovení a zaväzuje sa týmto dodržiavať všetky zmluvné ustanovenia.

Bod 5.1: „Partner je oprávnený požadovať od CFH všetky informácie potrebné pre výkon činnosti podľa tejto zmluvy.“

Bod 6.3.: „CFH je povinný odovzdať partnerovi všetky podklady a pomôcky potrebné k uzatváraniu produktových zmlúv.“

Bod 8.3.: „Partner bude pri svojej činnosti podľa tejto zmluvy zaisťovať propagáciu dobrého mena CFH a služieb ním poskytovaných.“

Bod 8.4.: „Partner bude vybavený informačnými materiálmi CFH a je oprávnený umiestniť na svojich prevádzkach informačné pútače o obchodnom zastúpení. Tieto pútače musia byť používané v súlade s pokynmi vydanými k tomuto účelu CFH.“

Senát krajského súdu preskúmal napadnuté rozhodnutia správnych orgánov podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvádzaných žalobcom v žalobe a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju zamietol.

Z obsahu administratívneho spisu, z predložených listinných dôkazov a hlavne z rozhodnutím obidvoch správnych orgánov mal súd preukázané, že zo strany žalobcu jednoznačne došlo k porušeniu citovaného ustanovenia zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame, konkrétne ustanovenia § 3 ods. 7, z ktorého vyplýva, že reklama sa nesmie šíriť automatickým, telefonickým, volacím systémom, telefaxom a elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu ich užívateľa, ktorý je príjemcom reklamy, pretože tento predchádzajúci súhlas žalobca k šíreniu reklamy emailovou poštou spotrebiteľovi t. j. sťažovateľovi, nemal. Týmto došlo k porušeniu citovaného ustanovenia § 3 ods. 7 Zákona o reklame a v dôsledku porušenia uvedeného ustanovenia uložil prvostupňový správny orgán v súlade s ustanovením § 11 ods. 3 písm. c) Zákona o reklame žalobcovi ako šíriteľovi reklamy za citovaného porušenia ustanovenia Zákona o reklame pokutu vo výške 1000 Eur na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami správnych orgánov, ako aj s ich argumentáciou a právnym posúdením zisteného skutkového stavu v tom zmysle, že bolo preukázané, ako už vyššie súd zdôraznil, že žalobca porušil svojim konaním ustanovenie § 3 ods. 7 Zákona o reklame a to tým, že dňa 15.04.2013 zaslal žalobca sťažovateľovi predmetný email, ktorý bol reklamou, nakoľko v ňom boli uvádzané reklamné informácie, v ktorých žalobca prezentuje svoje marketingové služby s priamym odkazom na svoju internetovú

stránku. Pritom súd poukazuje na obsah ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona, v zmysle ktorého je reklamou prezentácia produktov v každej podobne s cieľom uplatniť ich na trhu a za produkt je považovaná aj služba.

Súd je totožného názoru, ako vyslovili obidva správne orgány a to, že zákon č. 147/2001 Z.z. o reklame, konkrétne v ustanovení § 3 ods. 7 výslovné zakazuje šírenie reklamy elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu jej užívateľa, ktorý je príjemcom reklamy, z čoho aj podľa názoru súdu jednoznačne vyplýva, že uvedenú povinnosť viaže toto ustanovenie zákona priamo na širiteľa reklamy, ktorý je povinný kontrolnému orgánu predložiť v prípade kontroly tak, ako tomu bolo v tejto konkrétnej veci preukázateľný súhlas osoby, ktorej v elektronickej podobe zasiela reklamu v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo v danej konkrétnej veci žalobca jednoznačne nepreukázal.

Neobstoja teda tvrdenia žalobcu, že išlo o informácie v rámci uzatvorenej Zmluvy o spolupráci z 01.01.2011, z ktorej ustanovení, na ktoré žalobca poukázal v žalobe, konkrétne čl. 4.1, 5.1, 8.3 a 8.4, z ktorých podľa názoru súdu nevyplýva, že by žalobca bol oprávnený zasielať reklamu, ako to bolo v tejto predmetnej veci, reklamné bannery spoločnosti Vlkomoto s.r.o. bez predchádzajúceho súhlasu prijímateľa reklamy. O tom, že by bol takýto predchádzajúci súhlas žalobcovi udelený nevyplýva zo žiadnej skutočnosti, ani z obsahu administratívneho spisu a ani zo Zmluvy o spolupráci, na ktorú žalobca poukazuje.

Aj podľa názoru súdu žalovaná ako odvolací orgán, totožné ako súd, dospela k správne mu záveru, že vo veci bol dostatočne zistený skutkový stav, na základe ktorého bol prijatý správny právny záver a rozhodnutie, ktoré bolo vydané bolo náležité a skutkovo odôvodnené potom, čo správny orgán prijal, resp. sa stotožnil so skutkovými zisteniami prvostupňového správneho orgánu, ktoré čo sa týka skutkových zistení, ako aj čo sa týka uloženia samotnej pokuty potvrdil. Ani súd nie je toho názoru, že boli porušené ustanovenia § 3 ods. 1, 4, § 32 ods. 1, resp. § 47 Správneho poriadku a to ani postupom, ani samotnými rozhodnutiami správnych orgánov.

Čo sa týka namietanej kompetencie žalovanej súd poukazuje na obsah ustanovenia § 10 písm. e) zákona č. 147/2001 o reklame v zmysle ktorého je jasné, že dozor nad dodržiavaním tohto zákona aj vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia.

Ohľadom uloženia sankcie správny mi orgánmi, túto žalobca nenamietal ani v odvolaní, ani v žalobe, preto sa jej uložením, ako aj výškou súd nezaoberal.

Na základe uvedených skutočností preto senát krajského súdu po vyhodnotení podstatných námietok uvádzaných žalobcom v žalobe, žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože je toho názoru, že rozhodnutia správnych orgánov boli vydané v súlade so zákonom.

Námietky uvádzané žalobcom v žalobe vyhodnotil aj súd ako nedôvodné, pretože dospel k záveru, že zo strany žalobcu bolo preukázané, že došlo k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 7 Zákona o reklame tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktoré žalovaná ako odvolací orgán v celom rozsahu potvrdila, preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

V danom prípade súd poukazuje na Judikatúru NS SR v obdobnej veci ISžo 347/2009 zo dňa 08.02.2011, v ktorej rozhodoval o porušení povinnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 6 Zákona o reklame.

O trovách konania súd rozhodol vzhľadom k tomu, že žalobca nemal úspech podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal, pretože žalovaná aj pri úspechu v konaní nárok na náhradu trov konania zo zákona nemá.

Senát krajského súdu v predmetnej veci rozhodol jednohlasne.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.

V Prešove dňa 6. februára 2015

JUDr. Katarína Morozová Němcová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Veronika Vargová

Kancelária OR SOI

Došlo: -3.03.2015

Podacie číslo: 577	Číslo spisu:
Prílohy/listy: 1	Vybavuje: